TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela. K. E. Heikkinen

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Öljymagnaattien kullanjano tyydyttämätön

Mexicon kysymys on viime aikoina taas astunut yleisön huomion esineeksi Yhdysvalloissa. Se ei merkitse muuta kuin pääoman toimenpiteitä valtansa laajentamiseksi.

Seuraavat yksilöt ja trustiyhtymien edustajat ajavat täällä Yhdysvaltain aseellista Mexicon asioihin sekaantumisen asiaa: Mexicon vanhan valtaluokan jäsenet, joitten ajatustapa ja logiikka on aivan samanlainen kuin vanhan Venäjän ylimysluokan. Ne ovat hajallisina ryhminä ja muodostelevat salaliittoutumia toistensa jälkeen valta-asemansa palauttamiseksi. Näitten lisäksi haluavat aseellista sekaantumista ulkomaisen pääoman sijottajat erittäinkin öljyteollisuuden alalla. Ne haluavat hajottamatonta oikeutta saada anastaa itselleen kaikki maassa olevat valtaamattomat öljyrikkaudet voidakseen niitä riistää sen jälkeen kun ovat tehneet selvää nykyään hallussaan pitämistään suunnattomista alueista. Näitten palkkaamina ajaa heidän asiaansa pieni ryhmä sanomalehtimiehiä, politikoitsijoita ja armeijan entisiä upseereja, jotka elävät magnaattiensa armosta.

Amerikalaiset liikemiehet, joilla ei ole mitään tekemistä öljyteollisuuden kanssa, ovat hämmästyttävän tyytyväisiä Obregonin hallitukseen. Useimmat heistä tekevät liikkeillään kylliksi rahaa ja näkevät siihen vastaisuudessakin mahdollisuuden nykyisen hallituksen aikana, joka ei vaadi heiltä kuin yksinkertaista ja tasapuolista eri luokkien kohtelua mikäli se on mahdollista vallitsevan kapitalistisen järjestelmän periaatteita noudattaen.

Paitsi muutamia ammattialoja saa työvoimaa Mexicossa vielä palkattua paljoa halvemmalla kuin Yhdysvalloissa. Raaka-aineita on yleensä vielä määräämättömän paljon, kuljetusvälineet korjaantuvat yhä edelleen, laki ja järjestys vallitsee ja verotkaan eivät ole rasittavia. Keskinkertainen liikemies pitää tällaisesta asiain tilasta, sillä sellaista hän aina haluaa. Ja tavallisesti hän kokemuksesta tietää mitä merkitsee pitkitetty sodankäynti ja hänen liikkeensä vuosiksi tuhoaminen. Kaiken tämän perusteella on Mexicossa amerikalaisia liikemiehiä, jotka suoranaisesti haluavat saada Yhdysvaltain hallituksen tunnustamaan Mexicon hallituksen pitkittääkseen liikkeensä tekomahdollisuuksia ja voidaksen tunkeutua uusille aloille.

Mitä Mexicon kansanjoukkoihin tulee, niin niissä asustaa jonkunlainen vastenmielisyys Yhdysvaltoja vastaan, mikä johtuu siitä, että Yhdysvallat v. 1848 anasti puolet Mexicoal Ne pelkäävät, että tapaus saattaa uusiutua ja että Yhdysvallat anastaa loputkin maasta. Tästä huolimatta ovat mexicolaiset yksimielisiä siitä, että amerikalaiset maksavat parempia palkkoja kuin kutkaan muut maassa ja siksipä heillä ei ole mitään Amerikan pääoman heidän maahansa sijottamista vastaan, kunhan se ei vain vaadi itselleen heidän maahansa nähden omistusoikeutta ja ylivaltaa.

Mutta kun joutuu suurten öljymagnaattien ja heidän henkivartijainsa piiriin, niin on vastassa kokonaan toinen ajatusmailma. Ne näyttävät uskovan että kaikkialla Mexicon maakamaran alla on olemassa suuria öljyjärviä, joihin heillä on jumalallinen omistusoikeus. Siksipä Mexicon perustuslaissa oleva kohta, joka tekee maanalaisista öljyvarastoista, jotka tähän mennessä eivät vielä ole luovutetut — kansallisen omaisuuden, iskee heitä kuin pahanilkinen salaliittoutuma, jonka tarkotuksena on ryöstää nykyistä ja tulevaa ulkomaalaista pääomaa.

Mexico on säätänyt lain, jonka mukan peritään veroa öljystä sen myyntihinnan mukaan. Tätä välttääkseen on ulkomaalainen pääoma muodostanut joissakin tapauksissa useita nimellisiä korporatsiooneja, joista mikä tekee öljyporauksia, mikä rakentaa putkilinjoja öljyn juoksuttamiseksi sisämaasta ranikolle, mikä taasen kuljettaa öljyn satamista merien yli ulkomaisille markkinoille. Nyt öljyn porauskorporatsioni myy nimellisesti jostakin mitättömästä hinnasta tuotteensa öljyputket omistavalle yhtiölle ja koettaa saada tämän myyntihinnan perustaksi öljyverotukselle. Mexicon hallitus hyväksyi ensi aluksi tämän mitättömän verotuksen, mutta on nyttemmin ruvennut vaatimaan että verotuksen todellisena perustana tulee olla öljyn hinnan New Yorkin markkinain mukaan, mitkä todellisuudessa ilmaisevat öljyn hintaa, eikä porauskorporatsionien näennäiset arviot. Tämä tulisi kohottamaan verotuksen neljän, jopa kuudenkin kertaiseksi.

Tätä öljykorporatsioonit nimittävät rosvoukseksi, joka on tarkotettu suorastaan amerikalaisia pääomansijottajia vastaan. Ja koska Yhdysvaltain yleisöstä miljoonat eivät tunne asiain todellista tilaa, ne ovat saaneet uskotetuksi, että heitä todellakin Mexicossa vainotaan. On kyllä totta, että Obregonin hallitus saa suurimmat tulonsa öljyverotuksesta, mutta se johtuu siitä, että öljytuotanto on Mexicon tärkein teollisuushaara.

Tilanne lyhykäisyydessään sanottuna on seuraava: Ulkomaiset pääomansijottajat, jotka sijottamalleen pääomalle Mexicossa saavat korkoa 10:stä 30:een prosenttiin, ovat oloihin sangen tyytyväisiä. Mutta öljykorporatsioonit, jotka joka viikko kahmasevat miljoonia dollareita osakkeenomistajilleen, kiljuvat sotaa Mexicoa vastaan. Ne, jotka saavt eniten, helpoimmalla ja nopeimmin, ovat kaikkein tyytymättömämpiä, sillä ne näkevät mahdolliseksi riistää itselleen vieläkin enemmän.

VÄESTÖN LISÄÄMINEN OHJELMAAN RANSKASSA

Sota-aikana väheni Ranskan väkiluku tuntuvasti ja sitä seurannut aikakausi kaikkine luonnottomuuksineen ei ole ollut omansa maan väkilukua lisäämään. Päinvastoin on Ranskan väkiluvussa huomattavissa säännöllisen alenemisen prosessi, mikä puolestaan herättää maan valtiomiesten vakavaa huolestuneisuutta. Asian auttamiseksi on koetettu keksiä monenmoisia "lääkityksiä" lapsiluvusta maksettavien palkkioitten muodossa, mutta kaikesta tästä huolimatta väkiluku vain laskee. Viimeinen keksintö väkiluvun korottamiseksi on esitys pakollisesta äitiydestä. New Yorkissa ilmestyvä "American Medicine" kertoo asiasta seuraavan tapaan:

"Aivan samaten kuin sotilaspalvelus on pakollista miehille, on äitiyspalvelus pakollista naisille. Ranskassa pakotetaan miehet kolmeksi vuodeksi sotilaspalvelukseen. Koska kuitenkin kolmen vuoden äitiyspalvelus olisi riittämätön, esitetään että naiset olisi kirjotettava äitiyslistoille 18—40 ikävuosien välillä — 22 vuotiseen palvelukseen. Näitten ikävuosien välillä heidät tullaan pakottamaan tekemään korkeimman palveluksensa valtiolle (synnyttämään lapsia korkein mahdollinen määrä).

"Tämä esitys voitaisiin sivuuttaa siksi, että sen perimmäinen tarkotusperä on aivan toinen kuin miksi sitä koetetaan esittää, elleivät todellakin ne, joitten käsissä maan tulevaisuus lepää, asialle olisi hyvin suosiollisia. Niille tämä näyttää hyvin ihailtavalta esitykseltä, välttämättömältä suunnalta. Ja taaskin me palaamme siihen alkuperäiseen käsitteeseen, jonka mukaan parikuntain valtiolle antama avustus mitataan heidän jälkeläistensä lukumäärällä. Mikään ei saattaisi olla enemmän harhaanjohtavaa eikä virheellisempää. Ja varmaankaan ei Ranskan naisia tulla johtamaan harhaan tuollisella sofismilla.

"Sodan intohimot ja kiihottimet ovat kuolleet, mutta yksi seikka on jäänyt vakaumukseksi Ranskan naiseen — hän ei enempää tule uhraamaan itseään perheelleen vain nähdäkseen sen joutuvan hävitetyksi herruuden tai finanssiharrastusten vuoksi. Hän ei tule lahjottamaan poikia mailman armeijoille. Mielipiteen samanlaisuus ja päättäväisyys on tässä suhteessa erinomainen. Kysypä lapsettomalta naiselta miksi hänellä ei ole lapsia, niin hän yksikantaan vastaa: 'Miksi kuluttaisin 20 vuotta pojan kasvattamiseen nähdäkseni hänen henkensä riistetyksi vallitsijain viittauksesta? Minulla tulee olemaan lapsia silloin kun olen varma siitä, että voin ne myöskin pitää.'"

"Mutta on olemassa toinenkin näkökanta tässä narrimaisessa ja joutavassa mailman uudelleen kansoittamisen intohimossa. Jos maa olisi kaksi kertaa niin tiheästi asuttu kuin mitä se on, niin kuka siitä eniten iloitsisi? Numerot eivät saa mitään aikaan tai merkitse mitään. Se on tuo vanha heimovaisto, itsesäilytysvaisto, jonka nostattaa naapurien pelko. Enemmän lapsia merkitsee vain enemmän sotilaita, suurempaa turvallisuutta" j.n.e.

Sitten tämä lehti puhuu maan liiasta asutuksesta ja tarpeesta väestön lukumäärän lisäämisen asemasta ottaa päämääräksi väestön lajin parantamisen ja huomauttaa lopussa kyynilliseesti, että tämä syntyväisyyden kiihottamisen puuha tulee yläluokkien puolelta, jotka itse eivät lainkaan synnytä, ja että nämä yläluokkalaiset kiihottavat alempia luokkia liikakansoittumiseen tarkotuksella saada aikaan enemmän kilpailua työnsaannista työtä tekevien luokkien välillä ja ehtymättömästi halpaa työvoimaa.

PORVARILLISEN TIETEEN VARARIKKO

Kapitalistinen järjestelmä kulkee koko painollaan konkurssia kohti, auttamattomaan häviöön. Porvarillisuuden palatsin kaikki seinät luhistuvat, kaikki kamarit kaatuvat ja jälelle jää vain runioita, roskaläjiä.

Porvarillinen tiede rehenteli ennen mailmansotaa suurenmoisuudellaan, vaikka sen selkäydintä jo silloin kalvoi kuolemanmato, hitaasti, mutta varmasti. Ainoastaan teknillinen tiede pysyi elinvoimaisena, sillä sitä tarvitsi imperialismi suuria suunnitelmia toteuttaessaan, mutta monet muut tieteenhaarat kituivat riistäjien holhousvallan panttilaitoksina.

Sodan jälkeen on porvarillinen tiede joutunut vaikeaan, jatkuvaan sairaustilaan.

Porvaristo on joutunut taistelemaan elämästä ja kuolemasta, vetämään väkikapulaa voimakkaan proletaariluokan kanssa, joutunut kansalaissotien kuohuvaan pyörteeseen. Tässä voimainponnistuksessa ei porvaristo enää pärjää pelkällä työväenluokalta riistetyllä verorahalla, vaan sen täytyy hellittää oman kukkaronsa nauhoja yhä nousevien sotakuulnkien korvaukseksi. Sotavarustelujen moolokinkita nielee suunnattomia panoksia ja aukenee yhä uudestaan vaatien vielä suurempia uhreja.

Imperialistiset valtiot ovat tavattoman lujilla saadakseen valtiotalousarvion vaatimat varat kerääntymään eikä se käy enää muuten kuin jättiläislainojen avulla. Tämä rahataloudellinen vaikeus synnyttää vastavirtauksen säästäväisyyspolitiikan vaatimuksen valtiomenojen supistamiseksi.

Kun sotamenojen supistaminen aiheuttaisi riistäjistön "lujan järjestysvallan" höltymistä, porvaridiktatuurin häviämistä, niin se ei voi tulla edes kyseeseen, vaan sen sijaan lisääminen.

Silloin täytyy säästää toisaalla, jopa lohkasta tieteellisistä ja "kulttuurivaroista" typistäen näitä eriä valtion talousarviossa.

Seurauksena on porvarillisten tieteellisten laitosten rappeutuminen. Ne alkavat kitua ja kuihtua varojen puutteessa. Rahakapitalistit ja niiden yhtymät jotka ennen lahjottelivat tieteellisille laitoksille, ruokkivat nyt voittorahoillaan lahtarijärjestöjä ja varustavat kaiken mailman lahtarilegioneja — "rautaisia divisioneja".

Porvarillinen herrasnuoriso on vastahakoinen lähtemään tieteellisen opin tielle. Toiset painautuvat virkamiesalalle ja kerran virkatakin saatuaan eivät piittaa vähääkään tieteistä, heillä ei ole siihen minkäänmoista kannustinta. Monelle sellaiselle herralle käytännöllisen elämän aallokoissa porvarillinen tiede paljastuu suuremmalta osaltaan humpuukiksi.

Porvarillinen tiede on siten monia eri teitä kulkenut konkurssitilaan. Sen tilalle on astunut uusi tieteily, nousevan vallankumoukselisen luokan, proletariaatin mailmaa puhdistava kulttuuri, joka sisältää luovan, tosiperäisen voiman, joka aukoo uusia viljelyskenttiä ihmiskunnalle.

Uudista tilauksesi ajoissa, ettei keskeytystä lehden lähettämisessä tapahdu.

Vapaudella oma kirjapaino

Canadan suomalaisen sosialistijärjestön sanomalehti "Vapaus" on nyt saanut oman kirjapainokaluston. Lehti kirjottaa tämän johdosta:

Tämän merkkitapauksen johdosta lienee paikallaan luoda lyhyt silmäys lehtemme historiikkiin. Vapaus perustettiin Suomal. Sos. Järjestön toimesta marraskuulla 1917. Siihen aikaan oli Canadassa paljon suomalaisia työläisiä, joita oli tilapäisesti muuttanut Yhdysvaltain puolelta tänne. Lehtemme menestys silloin oli hyvä, varsinkin Yhdysvaltain puolella ilmestyvät puoluelehdet kiellettiin tänne pääsemästä. Vapauden varsinainen tilaajamäärä kohosi kai yhteen aikaan yli 4,000.

Mutta Vapaus ei ehtinyt ilmestyä täyttä vuotta, kun syksyllä, 1918, vähän ennen yleismallisen sodan aserauhaa, hallinnolisen ukaasin kautta lakkautettiin sekä Canadan sosialidemokraattinen puolue että Suom. Sos. Järjestömme, johon edellämainittuun puolueeseen Järjestömme silloin kuului kuin myöskin lehtemme kiellettiin ilmestymästä. Muutaman kuukauden kuluttua sai Järjestömme kuitenkin jälleen sangen rajotetun toimintavapauden. Samoin Järjestömme silloinen Toimeenpaneva komitea monien yritysten jälkeen onnistui vihdoin saada lehdellemme uudestaan ilmestymisoikeuden, ankaran sensuurin alaisena. Vapaus alkoi uudestaan ilmestyä Sudburyssä huhtikuun puolivälissä 1919.

Tämän viimeisen lähes parin vuoden aika onkin ollut lehdellemme suuren edistymisen aikaa. Sensuuri poistettiin tammik. 1 p. 1920, jolloin hallinnollisella määräyksellä kaikki sota-aikaiset lait n.k. "Orderin Council" kumottiin. Tämä merkitsi suurempaa sananvapautta. Tosin kaiken tämän ajan on lehtemme painettu vieraassa painossa ja painokustannuksia on meille alinomaan kohotettu, niin että ne viime syksynä nousivat niin korkealle että alettiin pelätä liikkeemme joutuvan vararikkoon ennen pitkää, jos kustannukset pysyvät niin kalliina. Kun minkäänlaisia mahdollisuuksia lehtemme laajentamiseen ei myöskään vieraassa painossa ollut, oli Vapauden johtokunta ja Järjestön Toimeenpaneva komitea suorastaan pakotettu ryhtymään hommaamaan omaa kirjapainoa. Ja kun Järjestömme jäsenistö oli viime syyskesällä toimitetussa yleisäänestyksessä antanut tähän valtuudet Toimeenpanevalle komitealle, samalla kannattaen lehtemme laajentamista 3 kertaa viikossa ilmestyväksi, ryhtyi Toimeenpaneva komitea yhdessä Vapauden johtokunnan kanssa kirjapainon perustamispuuhiin. Kirjapainokalusto ja koneet saatiinkin ostaa huomattavan edullisilla ehdoilla. Sudburyn S. S. Osaston perustama rakennusyhtiö rupesi rakentamaan taloa ja on nyt tehnyt mahdolliseksi sen, että tässä Sudburyn S. S. Osaston talossa pyörii Vapauden oma kirjapainokoneisto.

Ilahduttavin puoli oman kirjapainon puuhassa on se, että vaikkakin se on kysynyt melkoisesti varoja, on se melkein kokonaan puhtaaksi maksettu. Tosin Soon S. S. Osasto lainasi Vapaudelle viime marraskuun lopussa 2,000 dollaria kirjapainorahastoon. Mutta kun kaikki Vapauden rahavarat vielä lasketaan, niin luultavaa on, että voimme aivan pian maksaa Soon osaston lainan takaisin, varsinkin kun parhaillaan pidettävistä Vapauden kirja-iltamista näyttää karttuvan melkoinen summa, edellyttäen että ne onnistuvat kaikkialla niin hyvin kuin mitä valmistuksista ja hankkeista voisi päättää.

Seuraavana askeleena on Vapauden laajentaminen 3 kertaa viikossa ilmestyväksi, joka tapahtuu toukok. alussa, jolloin se voi ent. paremmin palvella Canadan suomalaisen työväestön lehtitarvetta. Ja varsinkin kun lehtemme nyt jo on alkanut saada vakituisesti uutisia suurelta ja koko mailmaa käsittävältä työväenlehtien uutistoimistolta, Federated Pressiltä, ja kun samalla tullaan lisäämään toimitusvoimia.

Vielä vähän aikaa ja Vapaus on sekä kirjapainoasunsa että sisältönsä puolesta kaikin puolin parhaita lehtiä. Meidän suurin päämäärmme onkin tehdä Vapaudesta hyvä sosialistinen lehti, jota jokainen työläinen haluaa lukea. Paitsi varsinaista toimitusvoimaa ja yhteyttä Federated Pressin kanssa, on Vapaudella varsinaisia parhaita vasemmistolais-sosialistisia avustajia Canadassa, Yhdysvalloissa sekä Europassa, m.m. Tukholmassa ollen lehdellämme vakituinen avustaja ja kirjeenvaihtaja, joka Europan keskuksessa asuen jatkuvasti selostaa lukijoilemme Europan suurista yhteiskunnallisen vallankumouksen tapahtumista.

Tietystikin toivomme, että Vapauden lukijat, asiamiehet ja ystävät ryhtyvät nyt entistä suuremmalla innolla levittämään lehteämme. Jokaisen Vapauden tilaajan on puuttava lehdestämme naapureilleen ja työtovereilleen, jotka eivät vielä tilaa lehteämme ja kehotettava se tilaamaan asiamiehiltämme. Vapauden asiamiesten kaikkialla ympäri maan on myöskin entistä suuremmalla ponnella ja uutteruudella ryhdyttävä keräämään tilauksia ja pidettävä tarkkaa huoli entisten tilausten uudistamisesta.

Ja me luotammekin, että se joukko, joka tähän astikin on ollut lehtiliikkeemme takana ja joka on tehnyt mahdolliseksi sen nopean edistymisen, tulee tästedeskin tekemään kaiken voitavansa oman lehtensä edistämiseksi. Varsinkin kun sen edistyminen merkitsee itse näitten joukkojen oman luokkataistelutiliikkeen etua eikä kenenkään yksilön etujen tukemista. Me vetoamme ympärillämme olevien joukkojen apuun sitäkin suuremmalla syyllä, kun tiedämme, että Vapaus on periaatteellisessa suhteessa niin korkealla ja selvällä kannalla kuin alinoastaan ne työväenlehdet voivat olla, jotka edustavat uudenajan luokkataistelujen kiirastulessa karaistua taistelukantaa.

Californiasta

Se Californian tapaturmavakuutuskysymys

Toveri E. Nelsonin pyynnöstä selostan vähän mistä aiheutui kysymykseni Californian tapaturmavakuutuslaista.

Tänne Humbolt kauntiin saavuttuani sain kuulla työnantajaltamme, että me kappaletyöläiset emme ole valtion tapaturmavakuutuslain alaisia. Sen tähden päätin kysyä asiantuntijoilta, saadakseni varman tiedon siitä, jäämmekö me urakalla työskentelevät todellakin lain ulkopuolelle vai oliko kysymyksessä vaan työnantajamme mielivaltaisuus.

Me kyllä työskentelemme melkein poikkeuksetta omilla työkaluillamme, mutta ei meillä ole työnantajan kanssa mitään kirjallista sopimusta. Me teemme ratapölkkyjä määrätyllä kappalemaksulla ja valmistamamme pölkyt ottaa vastaan työnantaja metsässä.

Minua kyllä ihmetyttää mainitun lain tai työnantajan kaksinaamaisuus. Olen huomannut useita sellaisia tapauksia, esim. Mendocino kauntissa, että kun työläinen on loukkaantunut työskennellessään samanlaisilla ehdoilla kuin mekin täällä, niin on heille valtion puolesta annettu vapaa lääkärin hoito kuin myös korvaus menetetystä työajasta. Tällä kertaa ei kyllä tällä työmaalla ole ketään loukkaantunut, että tietäisi sanoa miten mainitunlaisilla ehdoilla työskennelleen loukkaantuneen työläisen kanssa menetellään. Jokainen tietää kuinka vaarallista on työskennellä Pohjois-Californian metsissä ja sittenkin työnantajat tahtovat päästävapaaksi siitä vähästäkin vastuunalaisuudesta mikä heillä ehkä lain mukaan on.

Ei ole mikään ihme tapaturmavakuutuslainkaan kieryys, sillä onhan sitä olleet puutavaraparoonien etuja valvovat mestarit laatimassa. Ja onhan myös suuren lakimiesjoukon odut turvattava ja jätettävä takaportteja kaikkiin työläisten turvallisuutta koskeviin lakeihin. Sitä vaatii porvariston edut.

Tilastollisia tietoja Yhdysvalloista

I.

Maatalous.

Vuoden 1920 tilastojen mukaan oli maassa 6,449,998 maanviljelystilaa. Tilastoon nähden huomautetaan, ettei se vielä ole ehdottomasti lopullinen, sillä kootut tilastot olivat järjestelyn alaisena vielä silloin kun nämä numerot on annettu.

V. 1910 oli maassa 6,361,502 farmia ja v. 1900 oli niiden luku 5,737,372.

Maatilojen lukumäärä on siis lisääntynyt. Se ei merkitse muuta kuin sitä, että kaikenlaisia pikkutiloja on tullut paljon. Tilastoissa otetaan huomioon kaikki, jotka viljelevät maata, vaikka ne eivät saakaan siitä elantoaan ja vaikka ne eivät vakinaisesti maallaan työskentelekään. Tämä seikka käy selväksi kun tarkastaa tilastoa edelleen. On olemassa tilastoja kaunteista, joissa on enimmän farmeja ja niiden joukossa mainitaan ensimäisenä Los Angelesin kaunti, Cal., jossa on 12,446 farmia. Varsinaisilla Amerikan pääasiallisimmilla maanviljelysseuduilla farmien lukumäärä supistuu jä maatalous keskittyy pääomien keskittymisen seurauksena. Suurtuotanto valtaa alaa vaikka tämän rinnalla kaikenlaisten "kannonmunittajien" ja huvila-farmarien lukumäärä lisääntyykin.

V. 1910 kuului maanviljelijöille 878,798,325 eekkeriä maata, josta viljelyksessä oli 478,451,750 ja viljelemättömänä 400,346,575 eekkeriä.

Saman vuoden tilaston mukaan laskettiin Yhdysvaltain maanviljelijöiden omaisuuden arvoksi $40,991,449,090, maan arvoksi $28,475,674,169. rakennuksien arvoksi $6,325,451,528, maanviljelyskaluston arvoksi $1,265,149,783 ja karjan arvoksi $4,925,173,610.

Maataloudellisessa suhteessa Illinois on rikkain valtio, ollen siellä 251,872 maatilaa, kuuluen niille 32,522,000 eekkeriä maata ja ollen niiden omaisuuden arvo 3,905,321,000 dollaria. Seuraavalla tilalla on Iowa.

V. 1919 tuottivat Yhdysvaltain maanviljelijät $16,025,000,000 arvosta maanviljelystuotteita, $8,957,000,000 arvosta karjataloustuotteita, ollen tuotteiden kokonaissumma $24,982,000,000.

Maan hinnottelusta kootut tilastot osottavat, että 1920 oli hyvän viljelyksessä olevan maan keskinkertainen hinta $113 eekkeri, 1919 $91 ja 1918 $85. Huonon viljelyksessä olevan maan keskinkertainen hinta oli 1920 $60, 1919 $51 ja 1918 $47. Yleensä viljelyksessä olevan maan keskinkertainen hinta oli 1920 $90, 1919 $74 ja 1918 $68.

V. 1920 lasketaan maan karjan arvon olleen $8,566,313,000. Pääasiallisimpien eläimien lukumääräksi lasketaan seuraavaa: Nautakarjaa 68,232,000 päätä, hevosia 21,109,000, lampaita 48,615,000, muuleja 4,995,000 ja sikoja 72,909,000. Siipikarjan arvoksi lasketaan v. 1916 $501,992,000 ja oli siipikarjan pääluku 1919 keskimäärin 325,000,000.

V. 1920 vietiin maasta 18,952 hevosta, ollen niiden arvo $3,285,066; 8,991 muulia $1,815,888; 93,039 päätä nautakarjaa $11,921,518; 59,155 lammasta $711,549 ja 36,107 sikaa $982,120. Lihaa vietiin maasta samaan aikaan: naudanlihaa (tuoretta) 153,560,647 paunaa, lampaanlihaa 3,958,131, sianlihaa 803,666,917 ja rasvaa 587,224,549 paunaa, sekä suolattua naudanlihaa 32,383,501 ja suolattua sianlihaa 41,680,619 tynnöriä. Edellisenä vuoten vietiin lihaa maasta paljon enemmän.

Yhdysvaltain lihatuotannon laajuutta kuvaavat seuraavat numerot: V. 1919 teurastettiin nautakarjaa 19,936,143 päätä, josta koitui 10,825,325,649 paunaa lihaa ja muuta ruokatavaraa 1,953,742,014 paunaa. Vasikoita teurastettiin 10,361,610 päätä, josta tuli lihaa 1,087,969,050 naulaa ja muuta ruokatavaraa 100,507,617 naulaa. Lampaita teurastettiin 14,643,756 päätä, joista tuli 600,393,996 naulaa lihaa ja 29,287,512 naulaa muuta ruokatavaraa. Sikoja teurastettiin 75,430,494 päätä, joista tuli 12,370,601,016 naulaa lihaa ja 1,885,762,350 naulaa muuta ruokatavaraa.

Jokaista Yhdysvaltain asukasta kohden tuotettiin v. 1918 lihaa 222,3 naulaa, jakaantuen se siten, että naudanlihaa tuotettiin 93.2, lampaanlihaa 5.3 ja sianlihaa 123.8 naulaa. Lihan kulutusta merkitsevät tilastot osottavat, että samaan aikaan kulutettiin jokaista asukasta kohden lihaa 193.5, jakaantuen se siten, että naudan lihaa kulutettiin 85.9, lampaanlihaa 5.3 ja sianlihaa 102.3 naulaa.

Vehnäviljelyksellä oli viime vuonna 53,652,000 eekkeriä ja tuotantomäärä 750,648,000 bushelia. Maisin viljelyksessä oli 103,648,000 eekkeriä ja tuotantomäärä 3,216,192,000 bushelia. Kauran viljelyksessä oli 41,032,000 ja tuotantomäärä 1,444,362,000. Rukiin viljelyksessä oli 5,470,000 eekkeriä ja tuotantomäärä 77,893,000 bushelia. Ohran viljelyksessä oli 7,437,000 eekkeriä ja tuotantomäärä 191,387,000 bushelia. Perunan viljelyksessä oli 3,849,000 eekkeriä ja tuotantomäärä 414,986,000 bushelia. Heinäkuun 1 p. 1920 oli maassa vehnää varastossa 47,756,000 bushelia eli 5.1 pros. tuotannon kokonaismäärästä.

Vuonna 1919 maksettiin Yhdysvaltain maataloudessa keskimäärin työläisille palkkaa seuraavasti: Ruuan kanssa $39.82 ja ilman ruokaa $56.29 kk. Päiväpalkka oli elonkorjuun aikana ruuan kanssa $3.15 ja ilman ruokaa $3.85. Farmitöissä muina aikoina ruuan kanssa $2.45 ja ilman ruokaa $3.12. Nämäkin mitättömät palkat olivat korkeammat kuin mitä milloinkaan ennen on maksettu.

Svensen, Ore.

Osastomme viime kokouksessa keskusteltiin alustuksista Toverin vuosikokoukselle ja oltiin sitä mieltä, että Toveri on nykyään hyvin toimitettu lehti. Toivottiin kuitenkin enemmän selostettavan puutavaratyöläisten asemaa ja otettavaksi käytäntöön markkinahintojen julkaiseminen, jos se on mahdollista.

Toverittaren suhteen ei ollut muuta sanottavaa kuin paheksuttiin sitä, että lehden tilaushintaa korotettiin heti kun tilaajamäärä nousi kymmeneen tuhanteen.

Osaston virallinen kokous on taas ensi sunnuntaina. Toivottavasti saavutaan runsaslukuisesti päättelemään yhteisistä asioistamme. Uudet jäsenet tervetulleita. Kokous alkaa klo 2 päivällä.

Kyivöjen tekoaika on jo alkanut ja se on antanut paikkakuntalaisille hitonmoisen kiireen. Eivät ne enää jouda muusta puhumaankaan kuin maan voimalliseksi saamisesta. Noshän se onkin suuri asia maanviljelijälle. — Oravakorven Oskari.

KIITOS

Sulimmat kiitokset teille, toverit, ystävyyden osoituksestanne, kun tulitte niin monilukuisina toivottamaan meille onnea kymmenvuotisen yhdyselämämme johdosta. Sen illan iloinen yllätys säilyy muistojemme arkistossa.

MARI & AARO NISKA,

BERKELEY, CALIF.

Fisher's

Pancake Jauhoja

AINOASTAAN LISÄTKÄÄ VETTÄ NIIN SE ON VALMISTA.

KUN PERHEENNE SANOO "PANNUKAKKUJA",

niin teidän on ainoastaan aukaistava laatikko FISHER'S PANCAKE JAUHOJA ja lisättävä niihin vettä kuin voitte sanoa että aamiainen on valmista.

Olemme niihin sekoittaneet yhdeksän eri ainetta jotka kaikki ovat tarpeelliset ennenkuin voidaan saada hyviä pannukakkuja. Ette tarvitse käyttää niissä maitoakaan. Ainoastaan sekoittakaa veteen niin taikina on valmista.

Fisher Flouring Mills Co.,
Seattle, Wash.

Käytän FISHER'S BLEND JAUHOJA Hyväntahtoisesti lähettäkää minulle Fairies Keittokirja . . . .
Käytän FISHER'S KAURAJAUHOJA. Lähettäkää minulle kappale KAURAJAUHO ja PANCAKE JAUHOJEN keitto-ohjeita . . .
Nimi . . . . . .
Osoite . . . . . .
Kaupunki . . . . . Valtio . . .

Kaikki keittäjät mielihyvällä käyttävät FISHERIN KEITTOKIRJOJA. Perheen jäsenet haluavat niiden ohjeiden mukaisesti keitettyjä ruokia. Leikatkaa irti vasemmalla oleva kaavake ja merkitkää X siihen sarakkeeseen minkä kirjan haluatte ja postittakaa se meille.

Fisher Flouring Mills Co.
Bldg Portland